

Rabb'in Gözleri: Kutsal Kitap'ın Dünya Görüşü

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3; Eyüp 12:7-10; Efesliler 6:12; Vahiy 20:5, 6; Yubanna 1:1-14; Markos 12:29-31.*

HATIRLAMA METNİ: “RAB'bin gözü her yerde olanı görür, Kötüleri de iyileri de gözler” (*Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3*).

Polonyalı şair Czeslaw Milosz, konuşan tavşanlar, konuşan sincaplar ve benzeri hayal ürünü hayvanlarla ilgili yazısı ile başlayan bir şiir yazmıştı. Onların, “gerçek hayvanlarla olan benzerlikleri, bizim dünya hakkındaki görüşümüzün gerçek dünya ile benzeştiği kadar benzeşiyor” demişti. Şiirin sonunda da şöyle yazmıştı: “Bunu düşün ve ürper.”

“Ürpermek” sert bir tanımlama olabilir fakat gerçekten insanların dünya hakkındaki düşüncelerinin birçoğu tamamen yanlış olabilir. Örneğin, neredeyse 2000 yıl boyunca, dünyanın en zeki ve en eğitilmiş kişilerinden bir çoğu, yeryüzünün evrenin merkezinde hareketsiz bir biçimde durduğunu düşünüyordu. Bugün, en zeki ve en eğitilmiş kişilerden pek çoğu insanın basit bir yaşam formundan evrimleştiğini düşünüyor.

İnsanlar olarak dünyaya hiçbir zaman tarafsız bir gözle bakmıyoruz. Onu her zaman ve sadece, etrafımızdaki dünyayı yorumlamamıza ve anlamamıza etki eden süzgeçler üzerinden görüyoruz. Bu süzgece dünya görüşü deniyor ve gençlerimize, hatta yaşlı kilise üyelerimize kutsal kitabın dünya görüşünü öğretmemiz çok önemli.

*24 Ekim Sebte Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Rabb'in Gözleri

Oxford üniversitesinden bir profesör, bizim, dünyanın ve çevremizdeki şeylerin hiç birinin gerçek olmadığı teorisini ortaya koymuştu. Aslında bizler, çok güçlü bilgisayarlara sahip bir uzaylı ırkının dijital yaratımlarıymışız.

Bu teori ilginç olmakla birlikte, çok önemli bir soruyu akla getiriyor: gerçeğin doğası nedir?

İki muhtemel çok yaygın cevap mevcut fakat bunlardan sadece biri akla yatkın. Bunlardan birincisi,—biz de dahil olmak üzere içindeki her şey ile birlikte—evren sadece var. Onu hiçbir şey yaratmadı ya da oluşturmadı. Sadece var ve burada. Zalim bir gerçeklik olarak mevcut. Allah yok, tanrılar yok, ilahi hiçbir şey yok. Gerçeklik sadece maddeden oluşuyor ve tamamen doğal. Birinin 2500 yıl önce demiş olduğu gibi (Bu yeni bir fikir değil), sadece “atomlar ve boşluk” var.

Diğer görüşe göre ise ilahi bir varlık (ya da varlıklar) evreni yarattı. Bu görüş aslında, evrenin hiç bir açıklama olmaksızın var olduğu düşüncesine göre daha mantıklı, daha gerçekçi ve akla daha uygun görünüyor. Bu görüş de doğal dünyayı, “atomlar ve boşluğun” dünyasını kapsıyor fakat sadece ondan ibaret değil. Bu görüş, bugün sıklıkla karşılaştığımız ateist-maddecî görüşe göre çok daha engin, daha derin ve daha çok yönlü bir gerçekliğe işaret ediyor.

Aşağıdaki ayetler, bugünün dersinde ortaya çıkan düşüncelerle ilgili ne söylüyorlar? (Mezmurlar 53:1, Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3, Yuhanna 3:16, Yeşaya 45:21, Luka 1:26–35)

Tüm Hristiyan eğitiminin merkezinde Allah hakikati vardır fakat bu bizi seven ve bizimle iletişim içinde olan kişisel bir Allah'tır. O, doğa yasalarını kullanmasına rağmen bu yasalarla kısıtlanmamış ve (İsa'nın bakireden doğmuş olması gibi) İstedığında bu yasaların ötesine geçen bir mucizeler Allahı'dır. Bu görüşün öğretilmesi özellikle de günümüzde çok yerindedir çünkü fikir dünyasının büyük çoğunluğu, (yanlış bir şekilde) bilimin onu desteklediğini savunarak, açıkça ateist ve naturalist dünya görüşünü öğretmektedir.

Ateist dünya görüşünün, (yukarıda açıklandığı gibi) doğal dünyayı kapsayan fakat ondan ibaret olmayan kutsal kitabın dünya görüşü ile karşılaştırıldığında ne kadar dar ve sınırlı olduğunu düşün. Sonuç olarak, kutsal kitabın dünya görüşü, tanrıci dünya görüşü, ateist rakibine göre neden çok daha mantıklı ve gerçekçi?

Leibniz'in Sorusu

Yıllar önce, Gottfried Wilhelm Leibniz isminde Alman bir düşünür ve yazar, mümkün olan en basit ve en temel soruyu sormuştu: “neden hiçbir şeyden ziyade bir şey var”?

Aşağıdaki Ayetler Leibniz'in sorusunu ne şekilde cevaplıyorlar?
(*Yaratılış 1:1; Yuhanna 1:1–4; Mısır'dan Çıkış 20:8–11; Vahiy 14:6, 7; Eyüp 12:7–10*)

Kutsal Kitap'ta Allah'ın var sayılma biçimi büyüleyicidir. Yaratılış 1:1 ayeti, Allah'ın varlığına dair (bir çok olsa da) bir sürü mantıklı sav ile başlamaz. Sadece O'nun varlığını kabul eder (*bkz. Mısır'dan Çıkış 3:13, 14*) ve bu başlangıç noktasından itibaren, Yaratıcı olan Allah ve tüm hakikat Kutsal Kitap'ın sayfalarında açıklanır.

Yaratılış öğretisi tüm Hristiyan eğitimi için de temeldir. Hristiyanlar olarak inandığımız her şey, altı günlük yaratılış öğretilerine dayanmaktadır. Kutsal Kitap, kefaretle ilgili, yasayla ilgili, haçla ilgili, kurtuluş ya da İkinci Gelişle ilgili bir ifade ile başlamadı.

O, Yaratan Allah ile ilgili bir ifade ile başladı çünkü Allah'ın bizim Yaratıcımız olmasını bir kenara bırakırsak diğer öğretilerin hiçbiri hiçbir şey ifade etmez.

Bu sebeple, kutsal kitaba dayanan bir dünya görüşü yaratılış öğretisini vurgulamak zorundadır. Bu öğreti ayrıca çok önemli bir hale dönüşmüştür çünkü bilim adına yapılan topyekun bir saldırıyla karşı karşıyadır. Evrim–milyarlarca yıllık yaşamın uygunluk ve başlangıçlar yoluyla yavaş bir şekilde ve tamamen şans eseri evrimleştiği düşüncesi–sayısız milyonların Kutsal Kitap'a olan imanını mahvetmiştir. Kutsal Kitap'a ve genel olarak Hristiyan inancına evrimden daha karşıt olan bir öğretiyi hayal etmek güç. Bu sebeple evrimi bir şekilde kutsal kitabın yaratılış öğretisiyle uyumlaştırma fikri, tanrıtanımaz evrimden daha bile kötüdür. Bunu Kutsal Kitap'ı ve Hristiyan inancının bütününe alay konusu etmeden başarmak mümkün değildir.

Allah, her hafta, altı günlük yaratımı hatırlayalım diye, başka hiçbir öğreti için istemediği bir şey olan, hayatlarımızın yedide birini harcamamızı istiyor. Bu durum, bu öğretinin Hristiyan dünya görüşü için ne kadar merkezi ve önemli olduğu konusunda bize ne söylemeli?

Kutsal Kitap'ın Dünya Görüşü

Giriş bölümünde de belirtildiği gibi, hiçbirimiz dünyayı tarafsız bir gözle görmüyoruz. Örneğin gökyüzündeki gökkuşağına bakan bir ateist, doğal bir olgudan başka bir şey görmüyor. O, insanların ona yükledikleri dışında hiçbir anlam taşıyor. Tersine, kutsal kitabın dünya görüşüne sahip birisi gökkuşağına baktığında sadece su ve ışığın etkileşim içinde olduğu doğal bir olguyu değil, aynı zamanda Allah'ın dünyayı bir daha tufan ile yok etmeyeceğine dair vaadini görür (*bkz. Yar 9:13–16*). “Tanrı'nın kusurlu yaratıkları için, onlarla olan anlaşmasının bir işareti olarak bulutların arasına güzel bir gökkuşağı yerleştirerek gösterdiği tevazu ve merhamet ne büyüktür! . . . Çocuklar göklerdeki yayın anlamını sorduklarında ana babaları onlara tufanın öyküsünü anlatacaktır. Gökkuşağı, yeryüzünün bir daha sularla mahvolmayacağına dair güvencesidir.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa 1. Cilt*, s. 52.

Biz Yedinci gün Adventistleri için, Kutsal Kitap, imanımızın temel metni olmaya devam etmektedir. O, bize “süzgeç” dünya görüşünü öğretiyor ve biz de o süzgeçle çok ürkütücü ve karmaşık bir yer olabilen dünyayı görüyor ve anlıyoruz. Kutsal Yazılar, kendimizi içinde bulduğumuz, bir parçası olduğumuz ve çoğu zaman kafamızı karıştıran gerçekliği daha iyi anlamamıza yardım eden bir taslak oluşturuyor.

Aşağıdaki ayetlerde, içinde yaşadığımız gerçekliği daha iyi anlamamıza yardım edecek hangi hakikatler bulunuyor? (*Efesliler 6:12; Markos 13:7; Romalılar 5:8; Romalılar 8:28; Vaiz 9:5; Vahiy 20:5, 6*)

Yedinci Gün Adventistleri olarak biz Kutsal Kitap'ın öğretilerine sıkıca tutunmalıyız çünkü O, Allah'ın insanlara açıkladığı, olmasa dünya ile ilgili bilemeyeceğimiz ya da anlamayacağımız pek çok şeyi açıklayan hakikattir. Bu sebeple, tüm Hristiyan eğitimi Allah'ın Sözü'nü temel almalıdır ve ona karşıt tüm öğretiler reddedilmelidir.

İnsanların tutunduğu hangi diğer inançlar Kutsal Kitap'ın öğretileriyle çelişmektedir? Bu farklılık, Allah'ın Sözü'ne imanla tutunmamızın ne kadar önemli olduğuna dair bize ne öğretmeli?

Kurtarıcı'ya İbadet Et

Yaratılış öğretisi çok önemli olmakla birlikte, özellikle Yeni Ahit'te tek başına boy göstermez. Genellikle kurtarıcı öğretisi ile birlikte, hatta onunla ayrılmaz bir biçimde bağlantılı olarak karşımıza çıkar. Bunun sebebi, günah ve ölümün düşmüş dünyasında tek başına yaratılışın yeterli olmamasıdır. Yaşıyoruz, mücadele ediyoruz, (herkes gibi) acı çekiyoruz, peki ya sonra? En nihayetinde yolun kenarına bırakılmış hayvan cesetlerinden farksız şekilde ölüyoruz.

Bunun neresi iyi?

Bu sebeple, dünya görüşümüz için çok değerli olan kurtuluş öğretilerine de sahibiz—ve bu, İsa Mesih'in, O'nun çarmıha gerilmesinin ve dirilişinin tüm inancımızın merkezinde olduğu anlamına geliyor.

Yuhanna 1:1-14 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa'nın kim olduğu ve bizim için ne yaptığına dair bize ne anlatıyorlar?

İlk meleğin mesajına da bakalım: “Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. Yüksek sesle şöyle diyordu: ‘Tanrı’dan korkun! O’nu yüceltin! Çünkü O’nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapın!’ ” (*Vahiy 14:6,7*). “Sonsuza dek kalıcı Müjde'nin” Yaratan Allah ile doğrudan bağlantılı olduğuna da dikkat et. Ve bizi yaratan Allah'ın, insan bedeninde bizim günahlarımızın cezasına Kendisi katlanan aynı Allah olduğunu fark ettiğimizde, O'na ibadet etmemizin istenmesine şaşırılmamak lazım Allah'ımızın aslında nasıl olduğunu fark ettiğimizde bizim için verilecek başka ne karşılık kalıyor ki?

Bu sebeple, Mesih ve O'nun çarmıha gerilişi tüm öğretimizin merkezinde ve önünde olmalıdır—aslında bu öğretilere İkinci Geliş de dahil olmalıdır çünkü Mesih'in ilk gelişi bizim için ikincisi kadar çok iyilik anlamına gelmiyor, öyle değil mi? Kutsal Yazılar'a dayanılarak Mesih'in ilk ve ikinci gelişinin aynı olayın, kurtuluş tasarısının iki bölümü olduğu savunulabilir.

Yuhanna 1. bölümde ifade edilen, aracılığıyla her şeyin var olduğu Kişi'nin, çarmıhta bizim için ölen Kişi olduğu düşüncesi üzerinde biraz daha düşün (*bkz. Yuhanna 1:3*). İbadet etmek neden karşı konulamaz doğal tepki olmalı?

Allah'ın Yasası

Yıllar önce Fransa'da ölke idam cezası sorununu tartışılıyordu: feshedilmeli miydi? Cezanın feshedilmesini savunanlar, ünlü bir Fransız yazar ve düşünür olan Michel Foucault ile iletişime geçip, ondan kendi lehlerinde bir başyazı yazmasını istediler. Fakat Foucault, sadece idam cezasının değil, tüm hapisane sisteminin feshedilmesini ve tüm suçluların serbest bırakılmasını savundu.

Peki neden? Çünkü Michel Foucault'a göre ahlaki sistemlerin hepsi kalabalıkları denetim altında tutmak için oluşturulmuş insan ürünlerinden, insan düşüncelerinden daha fazlası değillerdi. Bu sebeple, bu ahlaki kanunların gerçekte bir meşruiyeti yoktu.

Bakış açısı her ne kadar aşırı olsa da, burada aslında çok da yeni olmayan bir sorunun mantıksal sonucunu görüyoruz. Musa da binlerce yıl önce eski İsrail'de aynı sorunla mücadele etmişti. “Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyor” (*Yasa'nın Tekrarı 12:8; ayrıca bkz. Hakimler 17:6, Süleyman'ın Özdeyişleri 12:15*).

Fakat, eğer sadece kendi gözümüzden doğru olanı yapmamamız gerekiyorsa—yani, kendimiz neyin manevi açıdan doğru olduğunu bilecek kadar erdemli, kutsal ve tarafsız değilseniz—, o halde ne yapacağımızı nereden bileceğiz? Cevap elbette bizi Yaratan Rabb'in, hayatımızı ona göre yaşayalım diye, bize manevi bir kanun da vermiş olmasıdır. Bizim gözlerimiz belki doğru algılamaz fakat Rabbinkiler yanılmaz.

Bu ayetler ahlaki davranış hakkında bize ne öğretiyor? (*Yasa'nın Tekrarı 6:5, Markos 12:29–31, Vahiy 14:12*)

Eğer kurtuluşu Hristiyan dünya görüşümüzün merkezine koyacaksak, o halde (geçen hafta gördüğümüz gibi), Allah'ın yarası, On Emir de merkezi olmalıdır. Sonuçta biz, yarası çignemek olan günahıtan değilse neden kurtarıyoruz ki (*Romalılar 3:20*)? Eğer Allah'ın yarasını ayrı tutarsanız Müjde'nin hiçbir anlamı kalmaz, bu da her ne kadar bizi kurtarmasa da yarasının bizim için hala bağlayıcı olduğunu bilmemizin sebeplerinden biridir. (İşte bu sebeple Müjde'ye ihtiyacımız var.)

Buna dayanarak, tüm Yedinci Gün Adventist eğitimi, Sebti Günü'nü de kapsayan, Ellen White'in kendi sözleriyle, “yarasının sürekliliğini” (*Büyük Mücadele s. 62*) vurgulamalıdır. Eğer eğitimin amacı bu yaşamda mümkün olduğu kadar Allah'ın suretini kendimizde yeniden canlandırmaksa, o halde en temel seviyede bile, Mesih'in örneğinin ışığında, bize Allah'ın gözünde gerçekte neyin doğru olduğunu gösteren ahlaki kanun olarak, Allah'ın yarası korunmalıdır.

EK ÇALIŞMA: “Eğitimin gerçek amacı, insanın iç varlığını Tanrı’nın benzeşimine dönüştürmektir.”—Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa*, 1. Cilt, s. 341. Bu fikri aklımızda tuttuğumuzda, Adventist eğitimi için sağlam bir Hristiyan dünya görüşünün neden olmazsa olmaz olduğunu görebiliriz. Sonuçta, daha önce de belirttiğimiz gibi, tek başına eğitim her zaman iyi değildir. İnsanlar Kutsal Kitap’ta bulunan ilkelerle çelişen fikir ve tutumlarla eğitilebilir hatta yüksek bir eğitim görebilirler. Bu sebeple, Yedinci Gün Adventistleri olarak, bizim eğitim sistemimiz Hristiyan dünya görüşünü temel almalıdır. Bunun anlamı, eğitimin genel alanlarının tümünün, bilimin, tarihin, ahlakın, kültürün ve benzerlerinin, kutsal kitap dünya görüşüyle çelişen, hatta onu yok sayan görüşün tersine, bu bakış açısından öğretilecek olmasıdır. Daha önce belirtmiştik fakat tekrar etmeye değer: tarafsız bakış açısı diye bir şey yoktur; hayatın tamamı, gerçekliğin tümü, üzerinde detaylı ve sistemli bir şekilde düşünülmüş olsun ya da olmasın, kişinin dünya görüşü süzgecinden görülmektedir. Bunun sebebi olarak, Yedinci Gün Adventist eğitiminin kutsal kitabın dünya görüşünün oluşturması şarttır.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Tarihten (ya da günümüzden) tüm eğitim sisteminin yıkıcı olduğu hangi örnekler aklına geliyor? Bu yerler nerelerydi, öğrencilere orada ne öğretiliyordu ve onlardan ne öğrenebiliriz? Kendi eğitim sistemimizi bu yıkıcı etkilerden nasıl koruyabiliriz?
- ❷ Bu haftanın dersinde Hristiyan dünya görüşünün anahtar noktalarından bazılarını baktık: Allah’ın varlığı, yaratılış, Kutsal Kitap, kuruluş tasarısı ve Allah’ın yzasası. Hristiyan dünya görüşünün eksiksiz açıklamasına hangi diğer önemli unsurlar de dahil edilmelidir?
- ❸ Bir on sekizinci yüzyıl düşünürü şöyle yazmıştı: “Bilinç! Ey bilinç! Sen ilahi bir sezgi, cahil ve sınırlı olmasına rağmen akıllı ve özgür varlığın mutlak rehberisin—insanı Tanrı’ya benzeten iyi ve kötünün şaşmaz yargıcı sensin.” Bu bakış açısında doğru ya da yanlış olan nedir?
- ❹ Bu Ellen G. White alıntısına bir daha bakınız: “Eğitimin gerçek amacı, insanın iç varlığını Tanrı’nın benzeşimine dönüştürmektir.” Bu ne anlama geliyor? Bu, Adventist eğitiminin, dünyanın büyük çoğunluğunun gözündeki eğitimden çok farklı olmasının gerekliliğini bize nasıl gösteriyor?